

սերով բէների իջումն երգելով, Երզնկացին բացա-
տրում է տեղի անունն այս խօսքերով.

Որում ցանկացան զօրքն սրովբէից,
Բերանք հրեղէնք յերկնից ի յերկիս
Ետնարհեալ ի տես մարմնով ճգնողին.

Որ եւ պատիւ տեղւոյն անուան մըն
կոչի:

Բ.

Այսպիսի փառաց պսակ հիւսելով ազգիս լու-
սաւորութեան քրտնալաստակ աշխատաւորի ճակա-
տին, մեր նախնիք երկնային, հրեշտակական և աս-
տատուածամերձ յատկութիւն վերագրեցին նորան, և
այսպիսով անստուգութեան թանձր քօղի տակ ծած-
կուած մնաց Ս. Լուսաւորչի մահուան և թաղման
հանգամանքն աւանդութեան մէջ: Չենք կարող սա-
կայն հաւաստի չհամարել Փաւստոս Բիւզանդի ցու-
ցումը, որ պարզապէս նշանակում է, թէ Ս. Գրիգոր
ամիրոփուեցաւ Թորդան աւանում, որ Գարնաղեաց
գաւառի մէջն է Սեպուհի ստորոտում: Փաւստոս ոչ
միայն առանձնապէս Ս. Լուսաւորչի գերեզմանը գը-
նում է այն տեղ, այլ և պատմելով նորա որդու
Ս. Վրթանէսի և Թուան Ս. Յուսիկի մահն, ասում